

۲۰۱۷/۰۷/۱۵

دوکتور محمد ظاهر عزیز

دست دیگران

سروده های

از زنده یاد ضیاء قاریزاده

قسمت چهارم

تعداد کثیر خوانندگان محترم سایت وزین آریانا افغانستان آنلاین، مرحوم احمد ضیاء قاریزاده، شاعر معروف مردمی، نویسنده و آواز خوان دلپذیر کشور را می شناسند. این مرد بزرگ فرهنگی کشور اشعار وطندوستی، فلسفی، عشقی، مردمی، توصیه نامه ها و طنز سروده است. در حقیقت، با وفات مرحوم ضیاء قاریزاده به تاریخ ۱۳ جنوری ۲۰۰۸ میلادی در تورنتوی کانادا، چراغی از فرهنگ کشور ما خاموش شد. من تصمیم گرفتم که با لطف جناب ولی احمد نوری، مسؤل سایت آریانا افغانستان آنلاین تعدادی از اشعار ضیاء قاریزاده را به هموطنان بار دیگر معرفی نمایم. اشعاری را که هموطنان می خوانند بیش از چهل سال قبل سروده شده اند، اما مفاهیم، متون و اهداف اشعار قاریزاده هنوز هم به حالت زار اجتماعی، اقتصادی و طرز حکومت داری در وطن ما اشاره می نمایند.

دست دیگران

زار و ناچیز و نا توان بودن خوار در چشم این و آن بودن
از ععقب ماندگان قافله ها وز حقیران کاروان بودن
سالها در حضيض منت و رنج مورد خشم آسمان بودن
خوی کردن به رنج مخموری بی نصیب از می و مغان بودن
زخم صد دشنه را پذیرفتن تیر صد تعنه را نشان بودن
گل بی بوی بوستان خودی نخل بی بار دوستان بودن
یا گروگان گوشه نیشان یا که بی نام و بی نشان بودن
عمر ها در کمال نادانی دشمن جان خود بجان بودن
قبر خود را بدست خود کردن سود نا کرده در زیان بودن

بارها دست شستن از هستی اینقدر نیز سخت جان بودن
تشنه و گرسنه به سر بردن گه چنین و گهی چنان بودن
بهتر از آن بود (ضیاء) که دمی
آلت دست دیگران بودن

قبلاً به هموطنان عزیز وعده نموده بودم که تعدادی از اشعار استاد مرحوم "ضیاء قاریزاده" را هفته یکبار به همت سایت آریانا افغانستان آنلاین، معرفی می نمایم. این روش در هفته های بعدی نیز تکرار خواهد شد.

